

ת"פ 51716/06/17 - מחוז ירושלים נגד פאדי דאהר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 51716-06-17 מדינת ישראל נ' דאהר(עציר)

לפני

כבוד השופטת חנה מרים לומפ

מחוז ירושלים (מדינת ישראל - פרקליטות פלילי) על

ידי ב"כ עו"ד שחר מלול

המאשימה

נגד

פאדי דאהר (עציר) על ידי עו"ד מוחמד

מחמוד

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירת חברות בהתאחדות בלתי מותרת לפי סעיף 85(א) לתקנות הגנה (שעת חירום), 1945 אשר הוחלף בסעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור התשע"ו-2016 (להלן **חוק המאבק בטרור**) (לתקופה שעד 1.11.16) ובעבירת חברות פעילה בארגון טרור לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, בעבירת החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן **החוק**), בעבירת ניסיון הצתה לפי סעיף 448(א) רישא בצירוף סעיף 25 לחוק ובעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) בצירוף (2) בצירוף (3) בצירוף סעיף 29 לחוק.

2. מעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם הוא תושב מדינת ישראל ורשום במרשם האוכלוסין שלה. ביום 28.8.11 הכריז שר הביטחון, כי "שבאב אלאקצא" הוא התאחדות בלתי מותרת(להלן: **ההתאחדות או הארגון או שבאב אלאקצא**). החל מיום 1.11.16 הוכרזה ההתאחדות כארגון טרור. ארגון "שבאב אלאקצא" הוא ארגון דתי המשמש הלכה למעשה כזרוע של תנועת ה"חמאס" בהר הבית ומטרתו הגנה על מסגד אלאקצא. בשנים האחרונות שימשו פעילי הארגון הגורם המרכזי בהנעה ובהובלה של אירועים אלימים בהר הבית, ובכלל זה התבצרויות אלימות במסגד אלאקצא ("אעתכאף") ועימותים עם כוחות הביטחון והמבקרים. לצד הפעילות האלימה מקיימים חברי הארגון גם פעילויות חברתיות וארגוניות.

3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשנה וחצי עובר להגשת כתב האישום, היה הנאשם חבר בארגון "שבאב אלאקצא". במסגרת פעילותו היה הנאשם חבר בקבוצת "ווטסאפ" של שבאב אלאקצא בשם "אחלה שבאב", אשר כללה כמאה חברים ובין היתר את נהאד זע'ייר, מבכירי "שבאב אלאקצא" בירושלים. במסגרת הקבוצה עדכנו הנאשם וחבריו, בין היתר, על כניסת יהודים

עמוד 1

למסגד אלאקצא ועל מעצר פעילים. פעילותה של קבוצה זו הופסקה ביום 9.10.16, מיד לאחר הפיגוע שביצע בירושלים מצבאח אבו צביח, מבכירי שבאב אלאקצא.

כמו כן, במסגרת פעילותו היה הנאשם חבר בקבוצת "ווטסאפ" של "שבאב אלאקצא" בשם "אחוזה בעהד אללה", אשר כללה 27 חברים. במסגרת הקבוצה נהגו הנאשם וחבריו, בין היתר, לעדכן על כניסת יהודים למסגד אלאקצא ועל פעילי הארגון שהשתחררו ממאסר ויש לבקדם.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום נהגו הנאשם וחבריו לקבוצה לקיים מעת לעת ישיבות פעילים בשער שכם, במסגרתן, בין היתר, היו מוחמד זע'ייר ואיהאב הידרה מדריכים את הפעילים אודות מעצרים ביטחוניים וחקירות בשירות הביטחון הכללי. באחת מן הישיבות האמורות שהתקיימו במהלך חודש פברואר 2017, אמר מוחמד זע'ייר לפעילים כי בחג הפסח הקרב צפויה להיות תקופה קשה באלאקצא, וכי יש לבצע "אעתכאף" על מנת לבלום את כניסת המתפללים היהודים וכוחות הביטחון למקום. במעשיו המתוארים לעיל, ועד ליום 1.11.16, היה הנאשם חבר בהתאחדות בלתי מותרת, והחל מיום 1.11.16 היה הנאשם חבר בארגון טרור הנוטל חלק בפעילות ארגון הטרור.

4. מעובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן עולה, כי במהלך שנת 2014, במספר הזדמנויות שונות, השתתף הנאשם בהתפרעויות שכוונו נגד כוחות הביטחון, במהלכן יידה אבנים ובקבוקי תבערה, ובין היתר, כמפורט להלן:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש אפריל 2014 במהלך חג הפסח, השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה ביחד עם עשרות אנשים נוספים לשם ביצוע הפרות סדר בסמוך למסגד "אלאקצא" בהר הבית בירושלים, במהלכה יודו אבנים ונורו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון ששהו ברחבת הר הבית. הנאשם יידה מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון.

ביום 4.7.17, יום לוויית מוחמד אבו חדיר, בשעות הצהריים, השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה יחד עם פאדי דוויאת (להלן: **דוויאת**), ווהיד מרזיק (להלן: **מרזיק**) ועשרות נוספים לשם הפרות סדר, באזור הסמוך לאוהל האבלים בשועפט. במהלך ההתפרעות, יודו אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון וכן ניזוקו תחנת הרכבת הקלה ורמזורים במקום. הנאשם חילק למספר מתפרעים בקבוקי תבערה שהכין דוויאת, ויידה בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון שעמדו במרחק של כ- 150 מ'. כמו כן יידה הנאשם מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון. במעשיו המתוארים לעיל ניסה הנאשם, בצוותא חדא, לשלח אש במזיד בדבר לא לו, החזיק הנאשם נשק בלא רשות על פי דין להחזיקו, ניסה הנאשם לתקוף שוטרים בעת מילוי תפקידם כחוק בכוונה להכשיל את השוטרים בתפקידם או למנוע או להפריע אותם מלמלאו, תוך שהוא מזוין בנשק קר ובצוותא של יותר משני אנשים.

5. במסגרת הסדר הטיעון, לא היתה הסכמה לעניין העונש, אך הצדדים הסכימו, כי יתקבל תסקיר

בעניינו של הנאשם, שלאחריו יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בן 27, נשוי ואב לילד בן שנה וחצי. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים גרושים וילדים בגילאי 24-31 שנה כאשר הנאשם הוא השלישי בסדר הלידה. טרם מעצרו התגורר הנאשם בבית הוריו בשכונת שועפט בצפון מזרח ירושלים ועבד במשך כשנתיים כנהג מנוף. הנאשם סיים תשע שנות לימוד, עזב את המסגרת הלימודית בעקבות קשיים כלכליים של אמו לאחר גירושי הוריו. אביו בן 75 ואינו בקשר עמו ועם אחיו מיום הגירושין ואמו בת 52, עובדת בניקיון בבית חולים "הדסה".

7. אשר לביצוע העבירות הנוכחיות, הנאשם הודה בביצוע באופן חלקי. לדבריו, בשנת 2013, בזמן ביקוריו לצורכי תפילה בהר הבית, התחבר לחבורת צעירים אשר לקחה חלק פעיל בפעולות מחאה נגד עליית יהודים להר הבית. ביחס לעבירות מחודש יולי 2014 מסר כי הוא וחבריו חוו תחושות של כעס ותסכול בתקופה שלאחר הירצחו של מוחמד אבו חדיר על ידי יהודים ולפיכך הוא הצטרף לפעולות מחאה שהיו באותו זמן וכללו הפגנות וידויי אבנים כלפי שוטרים. עם זאת, הוא ציין שזרק את בקבוקי התבערה באופן כזה שלא יפגע בשוטרים. ביחס לעבירות משנת 2016, הנאשם מסר, כי טרם מעצרו הנוכחי חידש את קשריו עם חבריו שהיו חלק מארגון "שבאב אל אקצא". הנאשם הדגיש, כי מעולם לא התכוון לפגוע במדינה ובאזרחיה והקשר עם הארגון היה חברתי מבחינתו, אם כי הביע הזדהות עם מטרות הארגון וציין שראה באופן שלילי כניסה של יהודים להר הבית. הנאשם מסר, כי ההליך המשפטי הנוכחי, שהותו בכלא וריחוקו מבני משפחתו מהווים עבורו גורם מרתיע שימנע ממנו ביצוע עבירות דומות בעתיד.

8. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מחד, קצין המבחן התרשם מנאשם צעיר אשר תפקד באופן תקין במסגרת התעסוקתית, ומכך שההליכים המשפטיים ובעיקר מעצרו הממושך של הנאשם משמעותיים עבורו, כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום. מאידך, חומרת העבירות, נטייתו לטשטש את אופי קשריו החברתיים ומעורבותו בארגון, רקעו המשפחתי הלא יציב והעדר בדמויות סמכות הוריות, כך שמגיל צעיר הוא מתמודד עם שאלות של זהות עצמית ולאומית שהובילו אותו להתחברות לחברה שולית והפנים את ערכי החברה אליה התחבר והתאים את התנהלותו לערכים של חבריו כדרך להשיג תחושות שייכות, הערכה וביטחון עצמי. בנוסף, טשטוש וצמצום התנהלותו הבעייתית וקושיו לבחון באופן מעמיק את האלמנטים המכשילים בהתנהלותו, ובמצבי קונפליקט מחויבותו לסביבתו החברתית ולקבוצת השווים עולה על העמידה בגבולות החוק ויכולה אף להוביל להתנהגות אימפולסיבית ללא בחינה של השלכות מעשיו. כן קצין המבחן התרשם מהפחתתו בחומרת מעשיו והשלכותיהם האפשריות ומהפער בין הצגת עצמו לפני שירות המבחן לבין חומרת העבירות שביצע, כל אלה מהווים גורמי סיכון לעבריינות.

9. לאור חומרת העבירות, ההתרשמות מעמדותיו המפחיתות והמצמצמות וקושיו לבחון באופן

ביקורתי את מעשיו, קצין המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה שתציב גבולות ברורים להתנהגותו.

טיעונים לעונש

10. ב"כ המאשימה הדגיש ביחס לאישום הראשון, כי עבירת חברות בארגון טרור מספקת תשתית אידיאולוגית וכן את מדיניות ביצוע הארגון שעל יסודה פועלים בשטח, כך שמתבססת אחיזתם של ארגוני הטרור באוכלוסייה המובילים לקירוב לבבות באופן המסכן את ביטחון המדינה והציבור. ארגון "שבאב אלאקצא" הוא ארגון טרור הפועל במתחם הר-הבית ופעיליו שימשו בשנים האחרונות גורם מרכזי בהנעה ובהובלה של אירועים אלימים בתוך שטח הר-הבית הכוללים אלימות, עימותים עם כוחות הביטחון והמבקרים היהודים שהגיעו להר-הבית (יידו אבנים, בקתבי"ם), לצד פעילות חברתית וארגונית, כך שפוטנציאל הסיכון והנזק הנשקף מארגון זה ומפעיליו הוא רב.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הדגיש, כי מדובר בנאשם המדורג ברף הגבוה יותר במדרג הפעילים בארגון. שנה וחצי עובר להגשת כתב האישום, הוא היה חבר בשתי קבוצות וואטסאפ אשר שימשו פלטפורמה להעברת מידע בין מנהלי הארגון לבין פעילים בשטח, ונטל חלק פעיל בשיבות פעילי הארגון בהם נכחו פעילים עם רמת דרג בכירה, אשר הדריכו את הפעילים כיצד להתנהל בעת מעצרים ביטחוניים ובחקירות שב"כ.

12. אשר למתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה עתר למתחם הנע בין 12-24 (נפלה טעות סופר בפרוטוקול הדיון ונרשם 12-14) חודשי מאסר בפועל וביקש למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם והפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

13. אשר לאישום השני, טען ב"כ המאשימה, כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם הגנה על גופו וחיייו של אדם, ביטחון המדינה והציבור ופגיעה בסדר הציבורי.

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירה באישום השני, ב"כ המאשימה הדגיש, כי מדובר בנאשם שהשתתף בשתי התפרעויות שונות, כאשר ההתפרעות הראשונה התרחשה בסמוך למסגד אלאקצא ובמהלכה יידה הנאשם אבנים לעבר כוחות הביטחון. ההתפרעות השנייה התרחשה באזור הסמוך לאוהל האבלים בשועפט, ובמהלכה נזרקו זיקוקים, יודו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון, ואף נגרמו נזקים לרכוש במקום ההתפרעות כמו רמזורים. החלק שיוחס לנאשם בהתפרעות זו הוא רב, משום שלא רק שהשתתף בהתפרעות, אלא אף חילק למספר מתפרעים בקבוקי תבערה והוא עצמו יידה בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון.

15. אשר למתחמי הענישה ההולמת, ב"כ המאשימה עתר ביחס לאירוע ההתפרעות הראשון למתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל, וביחס לאירוע ההתפרעות השני למתחם ענישה הנע

בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בפועל, וביקש למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם והפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

16. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה הדגיש מחד, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מאידך, הוא ביצע עבירות לאורך השנים. כן ציין, כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו והוא הביע הזדהות עם מטרות ארגון הטרור "שבאב אלאקצא". בנוסף ציין שלנאשם נטייה לטשטוש וצמצום התנהלותו הבעייתית, ועולה מחיובותו לסביבה החברתית ולקבוצת השווים. עוד הדגיש את המלצת שירות המבחן לענישה מוחשית ומרתיעה.

17. לאור חומרת העבירות ומשך התקופה בה הם בוצעו, החל משנת 2014 וסיומן ביום מעצרו של הנאשם 24.5.17, תקופה של שלוש שנים, ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש כולל שלא יפחת מחמש שנות מאסר לצד מאסרים מותנים וקנס.

18. ב"כ הנאשם ציין ביחס לאישום הראשון, כי מדובר בהוראת חיקוק אחת עליה הנאשם עבר בפועל ולא על שתי הוראות חיקוק משום שעד יום 1.11.16 מדובר בהתאחדות בגין חברות בלתי מותרת ומיום 1.11.16 מדובר בחברות פעילה בארגון טרור. כן ציין, שהנאשם אינו המוביל של פעילות הארגון, שכן לא היה פעיל דומיננטי בישיבות שקיים הארגון, אלא רק השתתף בהן. ב"כ הנאשם השווה בין העונשים שהושתו לאחרונה באותה פרשיה על פעילים אחרים בארגון לבין הנאשם. לדידו, המעשים המיוחסים לאחרים חמורים יותר, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות. כן נסיבותיהם האישיות שונות, והושתו עליהם עונשים נמוכים יותר מהעונש לו עתרה המאשימה בעניינו של הנאשם. אשר לפסיקה שהציג ב"כ המאשימה, סבר ב"כ הנאשם, כי היא חמורה יותר מעניינו. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין עונש של מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל- 15 חודשי מאסר.

19. אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם הדגיש את היותו נעדר עבר פלילי, וביחס לעונשם של פעילים אחרים, עתר לכך שיוטל עליו עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל.

20. אשר לאישום השני, ב"כ הנאשם הדגיש, כי אין מדובר באירועים שתוכננו מראש אלא בתקופה קשה שהחלה ברציחת שלושת הנערים ועד לרצח הנער אבו חד'יר. לדידו, יש לקבוע מתחם אחד לשני האירועים באישום השני, ולא שני מתחמים נפרדים, כפי שטען ב"כ המאשימה, שכן מדובר באירועים שאירעו בסמיכות זמנים והם בעלי אופי דומה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם, כי הוא עמד במרחק גדול מהשוטרים, ולכן פוטנציאל הנזק והפגיעה ממעשיו פחותים. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לאירועים באישום השני והציג פסיקה לתמיכה בטענותיו.

21. אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם הדגיש את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ואת היותו של

הנאשם נעדר עבר פלילי, וכי זה לו מעצרו הראשון. לסיום הוא עתר להשית על הנאשם עונש כולל של 25 חודשי מאסר בפועל.

22. הנאשם בדברו האחרון מסר, כי זהו מעצרו הראשון. הוא טעה במעשיו וביקש לקבל הזדמנות נוספת להתחיל חיים חדשים. לדבריו מעשיו נבעו מגילו הצעיר.

דין והכרעה

ריבוי עבירות

23. באשר לאישום הראשון, לא היתה מחלוקת כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בנפרד מהאישום השני, אולם באשר לאישום השני הצדדים היו חלוקים בשאלה, האם יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, כשיטת ב"כ הנאשם, או שני מתחמים שונים, כשיטת המאשימה.

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע תחילה, האם עסקין באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות היו חלוקות ביחס לשאלה זו. "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)). בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

**"כדילעמודעלעוצמתהקשרשבין העבירות שומהעל ביתהמשפטלעמודעלנסיבותיהעו
בדתיותשל העניין שלפניו,
ולבחוןאםישבהןכדילהצביעעל קשרהדוקבין העבירות. נסיבותעובדתיותאלהמהוות
"מבחינעזר" לקביעתעוצמתהקשר. במסגרתזוניתן לבחון, למשל, האםביצועןשל העביר
ותמאופייןבתכנון;
האםניתןלהצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות;האםהעבירותהתרחשו בסמיכותשלזמן
אומקום;האםביצועהשל העבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשל העבירההאחרתאואת
ההימלטותלאחרביצועה, וכיוצאבאלונסיבותעובדתיות. קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנ
סיבותאלו(ואיןזורשימהסגורה) עשוילהעידעלקשרהדוקבין העבירותהשונות, המלמדכ
יבאירועאחדעסקין. בבחינתהנסיבותהעובדתיות, מן ההכרחלביתהמשפטלהעמידלנג
דעיניואתהשאלהאםהשקפהעל העבירותכעלכמהאירועיםהאמלאכותית, באופןשי
גרעממהותהעניין בכללותו, או שלאישקףאתסיפורהמעשההווייתו."**

25. נראה, כי במקרה הנדון קיימים פנים לכאן ולכאן, בהתאם לגישות הפרשניות השונות. מחד, כל אירוע באישום השני לכתב האישום המתוקן יכול להוות "אירוע" נפרד לצורך קביעתם של מתחמי ענישה הולמת, שכן העבירות התרחשו בזמנים שונים, במקומות שונים, תוך מעורבות של אנשים

נוספים, כאשר המקרים ניתנים להפרדה מבחינה מהותית וכרונולוגית, וחלקו של הנאשם בכל אחד מהאישומים שונה.

26. מנגד, על-אף שמדובר במקרים שאירעו בזמנים שונים ניתן לסבור, כי מדובר באותה מסכת עבריינית. מסקנה זו מתבקשת מכך שהאישומים עוסקים בעבירות הקשורות בהפרת הסדר הציבורי ופגיעה בכוחות הביטחון, בפרק-זמן כולל של כחודש ימים, כאשר הערכים המוגנים זהים, מה גם שהמאשימה בחרה להאשים את הנאשם בעבירה אחת של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בשל שני האירועים. לפי גישה זו, יש לקבוע מתחם ענישה הולם אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, ולראותן כ"אירוע" אחד.

27. אני סבורה, כי אין הכרח להכריע בין שתי הגישות הפרשניות למונח "אירוע", שכן שתי הגישות מובילות לאותה תוצאה עונשית: אם נלך בהתאם לגישה לפיה האישומים מהווים "מספר אירועים", הרי נוכח הזיקה בין האישומים (מבחינת טיב העבירות, הרקע האפשרי שהוביל לביצוען, וכן פרק הזמן הלא-ארוך במהלכו בוצעו מכלול העבירות), יהיה מקום לגזור עונש כולל בגין אותם אירועים כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, בגין האירועים השונים. אם נלך בהתאם לגישה לפיה האישומים מהווים מלכתחילה "אירוע אחד" ("מבחן הקשר ההדוק"), הרי במסגרת קביעת המתחם לא ניתן יהיה להתעלם מטיב ומספר המעשים בגינם הורשע הנאשם, אשר ישוו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם הכולל בגין אותם המעשים. בין כך ובין אחרת, גזירת העונש המתאים בגדרי המתחמים, מבוססת על אותם עקרונות ושיקולים כמפורט במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין. בהתחשב בכך, שתי הגישות הפרשניות למונח "אירוע", עשויות להוביל בסופו של דבר לאותה תוצאה עונשית.

28. מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אירוע באישום השני, בהתחשב באופי השונה של כל אירוע ובחלקו של הנאשם בכל אירוע. לאחר מכן, אגזור עונש כולל בגין שלושת האירועים בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

29. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם באישום הראשון

30. ראשית יובהר, כי הנאשם היה חבר בארגון "שבאב אלאקצא" כשנה וחצי עובר להגשת כתב האישום (כלומר, לפחות החל מינואר 2016) רק ביום 1.11.16 הוכרז כארגון טרור, כך שהרשעתו בשתי העבירות כאמור מבוססת על חברותו בארגון זה בשתי התקופות כאמור, טרם הכרזתו כארגון

טרור ולאחריה.

31. הערך המוגן בבסיס עבירת חברות בהתאחדות בלתי מותרת ובעבירת חברות פעילה בארגון טרוריסטי הוא הגנה על ביטחון המדינה ושלוש הציבור. בתי-המשפט עמדו לא אחת על כך שמעשים שמטרתם לאפשר את פעילות ארגוני הטרור, לרבות פעילות בעלת אופי אזרחי, מובילים לביסוס אחיזתם של ארגוני הטרור באוכלוסייה ולחיזוקם, וכן ל"קירוב לבבות" לאידיאולוגיה הרצחנית של ארגון הטרור באופן המסכן את בטחון המדינה והציבור בישראל, ולפיכך יש לראותם בחומרה:

"אכן, בפעילות אזרחית עסקינן, ואפילו בפעילות במישורים המושכים את הלב, בתחומי צדקה, רווחה, חינוך, דת וכיו"ב. אך זאת משימתה ומטרתה של הזרוע האזרחית של ארגון טרור, להכשיר את הלבבות, לקרב את האנשים לפעילות החמאס ולהרחיב את מעגל התומכים בחמאס. לא בכדי נאסרת פעילותו של החמאס - גם במישור האזרחי המובהק - במדינות מתוקנות, על אחת כמה וכמה בישראל ובירושלים. הפסיקה הכירה זה מכבר, כי גם פעילות בעלת אופי אזרחי בארגון טרור טומנת בחובה סיכון ממשי לביטחון הציבור בישראל" (בש"פ 392/12 עליאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (26.1.2012) אשר הוזכר בבש"פ 6120/14 סאלח ברקאת נ' מדינת ישראל).

32. **אשר לענישה הנוהגת בעבירת חברות פעילה בארגון טרור** - העונש המקסימלי הקבוע בחוק המאבק בטרור התשע"ו-2016, הוא 7 שנות מאסר. בחינת הפסיקה מעלה כיעל דרך הכלל, גם כאשר עסקינן בפעילות אזרחית במסגרת חברות בארגון טרור, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל. משך הזמן של עונשי המאסר בפועל משתנה ונע מחודשים בודדים ועד למספר דו-ספרתי של חודשי מאסר בפועל, וזאת בהתאם למהות העבירות ולאופי הפעילות שנלוותה לחברות בארגון הטרור (למשל- האם מדובר בפעילות אזרחית או צבאית), להיקף הפעילות האזרחית וטיבה, למעמדו של הנאשם בארגון הטרור, לשאלת קיומו של עבר פלילי רלוונטי ועוד (ראו עפ"ג (מחוזי י-ם) 1588-07-14 **ביבוה נ' מדינת ישראל** (22.10.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 12805-05-14 **מדינת ישראל נ' רוכן** (15.5.2014)). בפרשות אלה נקבע מתחם עונש הולם שנוע בין 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל בגין פעילות אזרחית באופיה במסגרת חברות בארגון טרור:

"בית משפט קמא ציין במסגרת שיקוליו לקביעת המתחם כי אמנם המערערים לא היו חלק מהזרוע הצבאית של החמאס, אולם אין להקל ראש בפעילותם הארגונית, שכן פעילותו של החמאס שתכליתה הידועה והמוצהרת היא השמדת מדינת ישראל, מתבצעת במישורים שונים, ובכללם ביסוס אחיזתו בקרב האוכלוסייה הפלסטינית. בהקשר זה הדגיש בית המשפט כי הפעילות "הנחזית להיות תמימה" יש בה סיכון מיוחד משום שאנשים שאינם שותפים לאידיאולוגיה של ארגון החמאס עלולים להתפתות להשתתף בה מתוך חוסר מודעות לקשר שבין הפעילות לבין הארגון וכך להיחשף להסתה ובסופו של דבר להיות מגויסים

אליו"עפ"ג (מחוזי י-ם) 1588-07-14 ביבוח נ' מדינת ישראל, עמ' 3 (22.10.2014).

עוד ראה והשווה"פ (מחוזי י-ם) 60494-05-12 **מדינת ישראל נ' מוסטפאי** (11.6.2013), פסקה 11, שם נקבע בגין האישום הראשון מתחם ענישה הולמת שנע מ- 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל, בשל עבירות של חברות ושל תמיכה בארגון טרוריסטי שהתבטאו בהשתתפות פעילה במספר הפגנות ומחאות הזדהות שונות מטעם ארגון "החזית העממית" במזרח ירושלים, ביחס לנאשמים שלא עמדו בראש החוליה.

ת"פ 53033-11-11 **מדינת ישראל נ' פלוני ואח'** (ניתן ביום 17.6.13), הנאשמים הורשעו בעבירת חברות בארגון טרוריסטי- החמאס. במסגרת הפעילות בארגון, ועל מנת לקדם את מטרות החמאס, פעלו הנאשמים ואחרים לתמיכה במוסדות חינוך, העברת שיעורי קוראן והלכה, סעודות "איפטאר" ציבוריות במהלך חודש הרמדאן, הפעלת קייטנות ומחנאות קיץ ופעילויות חינוכיות מגוונות. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת רבקה פרידמן פלדמן) קבעה כי **"אין לזלזל בחומרה של פעילות כזו, הגם שאיננה פעילות צבאית - הפעילות נועדה להגביר את אחיזתו ומעמדו של החמאס בקרב האוכלוסייה הפלסטינית בירושלים, והמעשים בוצעו כדי להעלות את קרנו של החמאס בקרב תושביה המוסלמים של ירושלים ולקרבתם לארגון ולדרכו"**. בסופו של יום, הושת על כל אחד מהנאשמים עונש של שבעה חודשי מאסר בפועל לצד עונש של מאסר מותנה.

בת"פ 7619-07-12 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** (ניתן ביום 21.10.13), נקבע בגין האישום הראשון מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, בשל עבירות חברות ותמיכה בארגון טרוריסטי שהתבטאו בכך שהנאשם הצטרף לחזית הדמוקרטית, לקח חלק בפעולותיה, היה אחראי על חוליה של החזית הדמוקרטית בשכונת עיסאווייה. בנוסף, היה חבר בוועדה שפעלה בשכונת עיסאווייה, ונקט בסחיטה בכוח ותקיפה בנסיבות מחמירות. כן השתתף בהפגנות מחאה מטעם החזית הדמוקרטית במזרח ירושלים וכן שימש כנציג מטעמה בקורס עזרה ראשונה שנערך במתנ"ס בעיסאווייה. הנאשם לקח חלק בעל משמעות בפעילות הארגון הטרוריסטי, כראש חוליה. לא הוכחו כלפיו עובדות המצביעות על פעילות בעלת זיקה צבאית טרוריסטית אלא רק פעילות אזרחית בארגון הטרוריסטי. בית המשפט המחוזי (כב' השופט משה יועד הכהן) השית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון בע"פ 8178/13 כאמל **אבו רמילה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.6.14) לא התערב במתחם אולם הפחית את העונש הכולל מ-30 חודשי מאסר ל-25 חודשים.

בת"פ 19821-02-17 **מדינת ישראל נ' עביד נאצר** (ניתן ביום 1.11.17), נקבע בגין האישום הראשון מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, בשל עבירות חברות ותמיכה בארגון טרוריסטי שהתבטאו, בכך שהנאשם הצטרף לחזית הדמוקרטית, לקח חלק בפעולותיה, היה חלק מחוליה של החזית הדמוקרטית אשר רכשה נשק במסגרת פעילותה. כן השתתף בתהלוכות ובביקורי אסירים.

בע"פ 4702/15 **מופיד עביד נ' מדינת ישראל** (מיום 20.4.16), אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בגין הרשעת הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של חברות בארגון טרוריסטי (ביחס לאישום הראשון).

אציין, כי יש קושי של ממש באיתור גזרי דין דומים על מנת לשקף את הענישה הנוהגת לאחר תיקון החוק בעבירת חברות פעילה בארגון טרור, לפיכך הפניתי לפסקי הדין, כאמור, שניתן להקיש מהם לענייננו.

יוער, כי במקרה שלפני עולה, שנסיונות התיק חמורות יותר מהנסיבות בחלק מתיקים שהצגתי כאמור, נוכח העובדה שעסקינן בפעילות שאינה רק חברתית וארגונית, שכן בנוסף לפעילות האזרחית במסגרת חברות בארגון טרור, הפעילות כללה התנגדות פיזית על מנת למנוע כניסת יהודים וכניסת כוחות הביטחון להר הבית.

33. בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה, כי הנאשם חבר בארגון במשך כשנתיים וחצי. מדובר בארגון הפועל בהר הבית ומוביל אירועים אלימים בהר הבית, ובכלל זה התבצרויות אלימות במסגד אלאקצא ועימותים עם כוחות הביטחון והמבוקרים. במסגרת פעילותו היה הנאשם חבר בשתי קבוצות "וואטסאפ", כאשר הראשונה כללה כמאה חברים, ובין היתר, את נהאד זע'יר, מבכירי הארגון בירושלים. במסגרת הקבוצה עדכן הנאשם וחבריו בין היתר על כניסת יהודים למסגד אלאקצא ועל מעצר פעילים, פעילותה של הקבוצה הופסקה לאחר שבכיר מהארגון ביצע פיגוע בירושלים, מה שמחזק את מסוכנות החברות והפעילות בקבוצה זו. קבוצת "וואטסאפ" השנייה כללה 27 חברים ובמסגרתה נהגו הנאשם וחבריו בין היתר לעדכן על כניסת יהודים למסגד אלאקצא ועל פעילי הארגון שהשתחררו ממאסר ויש לבקרו. יתר על כן, הנאשם נהג לקיים יחד עם חבריו לקבוצה מעת לעת ישיבות פעילים בשער שכם, במסגרתן, בין היתר, היו מוחמד זע'יר ואיהאב הידרה מדריכים את הפעילים אודות מעצרים ביטחוניים וחקירות בשירות הביטחון הכללי.

34. יפים לענייננו דברי כב' השופטת פרוקצ'יה בבש"פ 6552/05 **עבדאט נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.8.05) על כך שאבחנה בין הפונקציה האזרחית לפונקציה הצבאית בפעילות ארגון טרור היא שגויה: **"משכך, לא ניתן לבודד בין הפונקציה האזרחית לפונקציה הצבאית בפעילותו של הארגון, וכל אבחנה והפרדה ביניהם היא מלאכותית ושגויה. הפונקציה האזרחית מזינה את התכלית הצבאית, והתכלית הצבאית מספקת את העילה והתכלית לפעילות הכספית האזרחית ולהזרמת המימון הנדרש לפעילות הארגון, ובכלל זה גם למעשי עזרה לנזקקים, ולקיום פעילויות חברתיות בין צעירי הארגון כדי לעודד את מעורבותם והשתייכותם לארגון (בש"פ 7385/03 אגבריה נ' מדינת ישראל; בש"פ 7223/03 שיח' ראיד (בן סאלח) מחאג'נה נגד מדינת ישראל)".**

35. בענייננו, הדברים יפים ביתר שאת, שכן אומנם מדובר בפעילות בעלת אופי אזרחי, אך יש בה פוטנציאל מסוכנות גבוה יותר לפעילויות טרוריסטיות, שכן היא כללה ישיבות פעילים והשתתפות בקבוצות "וואטסאפ", שיש בהם משום תמיכה בפעילות הצבאית של הארגון.

36. מאידך, מעובדות האישום הראשון עולה, כי הנאשם לא עבד בתפקידים ניהוליים במסגרת חברות בארגון ולא יזם או ארגן פעילויות "אזרחיות", כך שמעורבותו בארגון לא הייתה מרכזית באופן יחסי, לא מפורטת פעולה יזומה שלו במסגרת הארגון, אלא השתתפות בפעילות כפי שעשו הפעילים האחרים. כן עובדות כתב האישום הראשון אינן כוללות פעילות אלימה של ממש במסגרת הארגון (להבדיל מהפעילות המיוחסת לו באישום השני).

37. במכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן, אשמו של הנאשם והענישה הנוהגת לגבי העבירות, כאמור, כשמדובר בפעיל שהוא אינו ראש החוליה ובהתייחס לפעילות הארגון אני סבורה, כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה דנן נע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם באישום השני

38. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירת החיים ושלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור, על ביטחונו ועל מי שאמונים על אכיפתו, וכן השמירה על הסדר הציבורי.

39. אציין, כי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נושא שני האירועים דומות למדי, אם כי הן אינן זהות, הכל כפי שיפורט להלן. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לאירוע הראשון, מחד, יש להתחשב בכך שמדובר באירוע המוני בו השתתפו עשרות מתפרעים, האירוע אירע במקום בו קיימת רגישות מיוחדת-הר הבית, במועד רגיש- חג הפסח. כמו כן, מדובר בהתפרעות במהלכה יודו אבנים ונורו זיקוקים, והנאשם אף יידה בעצמו מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון. מאידך, לא מצוין בכתב האישום המתוקן, כי במהלך האירוע נפגעו שוטרים, אזרחים או רכוש ציבורי, ועל כן אני סבורה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערכים המוגנים.

40. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ביחס לאירוע השני, מדובר באירוע מתוכנן בו הנאשם חילק למספר מתפרעים בקבוקי תבערה שהכין דוויאת, עוד יש להתחשב בכך שמדובר באירוע המוני בו השתתפו עשרות מתפרעים במהלכו יודו אבנים ונורו זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון והנאשם אף יידה בעצמו מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון וכן יידה בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון שעמדו במרחק של 150 מ'. כן צוין בכתב האישום המתוקן, כי במהלך האירוע ניזוקו תחנת הרכבת הקלה ורמזורים במקום, אולם לא צוין כי נפגעו שוטרים או אזרחים, כך שלמרבית המזל נגרם נזק לרכוש בלבד.

41. אשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - בעניין זה יש מקום להבחין בין העבירות נושא האירוע הראשון לבין העבירות נושא האירוע השני. במסגרת האישום הראשון הודה הנאשם כי יידה מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון. עם זאת, יש להביא בחשבון כי במקרה נושא האירוע הראשון יידה הנאשם אבנים ולא בקבוקי תבערה או זיקוקים. אשר לעבירות נושא האירוע השני, הנזק בגין עלול היה להיות גדול הרבה יותר. מדובר ביידי בקבוק תבערה, להבדיל מיידי אבנים, ומדובר בבקבוק שהושלך ממרחק לא רב של כ-150 מטר לעבר כוחות הביטחון. השלכת בקבוק תבערה, גם ממרחק כזה עלולה לגרום לנזק גוף חמור, ובמקרה קיצוני אף לקיפוח חיי בני אדם.

42. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. עוד נפסק כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, מוצדק להטיל עונשי מאסר בפועל גם על מי שזוהי עבורו הרשעתו הראשונה בפלילים, גם אם

מדובר בקטינים לא כל שכן בענינים של בגירים.

43. כפי שהובהר על-ידי השופט א' רובינשטיין בע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.7.2006):

"סוג עבירות זה, שעניינן בקבוקי תבערה, מחייב ענישה מחמירה. תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי אפוא כי ייצא הקול שהענישה בכגון דא לא תהא קלה. בטחון הציבור אינו יכול להיות הפקר ונתון לאימה... " (שם, בפסקה ה')

44. אשר למדיניות הענישה הנהוגה- בע"פ נגאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.7.16), נדון עניינו של מערער אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר, התפרעות, ויידוי אבן לעבר כלי תחבורה. כך שיידה אבנים לעבר שוטרים כשהוא רעול פנים, וכן במקרה נוסף של יידוי אבנים לעבר רכב כוחות הביטחון. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 28 חודשי מאסר ובית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על העונש, חרף העובדה שהיה מדובר במערער צעיר.

45. בע"פ 9723/16 נאדר נאצר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.10.17), נדון עניינו של מערער אשר הודה והורשע בגין שלושה אישומים בביצוע עבירות של סיוע לייצור נשק, הצתה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (שתי עבירות), התפרעות (שלוש עבירות) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 45 חודשי מאסר בפועל. ובית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על העונש. יצוין כי גזר דין זה עוסק במקרה חמור מזה של הנאשם שלפניי, כיוון שהנאשם שלפניי הורשע בגין שני אירועים ולא בגין שלושה אירועים וכן בעניינו מדובר בעבירות "קלות" יותר.

46. בת"פ 31398-11-15 מדינת ישראל נ' דארי [פורסם בנבו] (12.1.17), הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרעות (שתי עבירות), ניסיון הצתה וניסיון תקיפת עובד ציבור בגין יידוי הנאשם יחד עם אחרים, בהיותם רעולי פנים, בקבוק תבערה ואבנים על שוטרים, ובהזדמנות נוספת יידוי הנאשם יחד עם אחרים אבנים על שוטרים ממרחק של 70 מטר. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 32 חודשי מאסר. יצוין, כי ערעור שהוגש על גזר דין זה נדחה, ברם בית המשפט העליון העיר כי מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי נטו לקולא (ע"פ 1806/17 דארי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.5.17)).

47. בת"פ 19821-02-17 מדינת ישראל נ' נאצר [פורסם בנבו] (1.11.17), הנאשם הודה והורשע במסגרת האישום השני בעבירת ניסיון תקיפת שוטרים ובעבירת התפרעות בכך שהשתתף הנאשם בהתקהלות אסורה יחד עם אחרים לשם הפרות סדר באזור הכניסה לעיסאווייה, במהלכה ידו אבנים לעבר כוחות הביטחון. במהלך ההתפרעות, יידה הנאשם ממרחק של כ-20 מטרים אבן לעבר ג'יפ של משמר הגבול. באישום זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

48. לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, אני מעמידה את מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון באישום השני על 8 עד 20 חודשי מאסר, ואת המתחם בגין האירוע השני באישום השני על 20 עד 40 חודשי מאסר.

העונש המתאים

49. בתיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור, מאחר שהנאשם נעדר עבר פלילי ולא עולה מסוכנות גבוהה מתסקיר שירות המבחן, ומאידך, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וזאת נוכח העובדה כי אין אופק שיקומי טיפולי במסגרת הליך זה.

50. בגזירת העונש המתאים לנאשם שקלתי לקולא את היות הנאשם בחור צעיר, כבן 27, ללא עבר פלילי, אשר זהו מאסרו הראשון. הנאשם לקח אחריות למעשיו, והביע לפני חרטה על מעשיו ורצון לנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר. כן שקלתי את נסיבות החיים הקשות והמצב הכלכלי בביתו כפי שעולה מהתסקיר. כן שקלתי את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות באישום השני (ארבע שנים) כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם שוהה במעצר למעלה משנה, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, במיוחד שעסקין במי שמוגדר כעצור ביטחוני. כן התחשבתי בכך שמתסקיר שירות המבחן עולה, כי ההליך הציב לנאשם גבולות ברורים.

51. לחובת הנאשם שקלתי את הצורך בהרתעתו, כמפורט בסיפא לתסקיר שירות המבחן. כן בעבירות בהן עסקין, המבוצעות על רקע אידיאולוגי והן נפוצות מאוד בירושלים, יש ליתן דגש גם על הרתעת הרבים.

52. אשר לשיקולי אחדות הענישה ביחס ליתר הנאשמים בפרשה, בייחס לאישום 1 בלבד:

מחמוד עבד אללטיף הורשע בת"פ 63143-05-17 בעבירת חברות בארגון טרור וכן בעבירת חברות בהתאחדות בלתי מותרת, בעובדות קרובות מאוד לעניינו של הנאשם, ונדון במסגרת הסדר טיעון, אותו בית המשפט מצא לכבד, בגוזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת התנאי של 6 חודשים חציו בחופף וחציו במצטבר. יודגש כי לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות.

עז אלדין אבו צביח הורשע בת"פ 63143-05-17 בעבירת חברות בארגון טרור וכן בעבירת חברות פעילה בארגון טרור, בעובדות קרובות מאוד לעניינו של הנאשם, ונדון במסגרת הסדר טיעון, אותו בית המשפט מצא לכבד, בגוזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. יודגש כי לנאשם עבר פלילי בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, אולם במסגרת פרשה זו הנאשם לא הורשע בעבירות ניסיון הצתה, החזקת נשק וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לעומת הנאשם שלפניי.

שותף נוסף, **מוחמד בכרי** הורשע בת"פ 63954-05-17 בעבירת ניסיון חברות בארגון טרור ונדון במסגרת הסדר טיעון, העובדות והעבירות המיוחסות לו פחותות בחומרתן מזה של הנאשם אותו בית המשפט מצא לכבד, בגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. לנאשם זה עבר פלילי בעבירת סיכון חיי אדם, חבלה במזיד ברכב וניסיון תקיפת שוטרים.

שותפים נוספים, **עמאד אבו סנינה, תאאר אבו צביח ומוחמד מוסטפה** הורשעו בת"פ 63922-05-17 בעבירת חברות פעילה בארגון טרור ונאשם 3 הורשע בנוסף בעבירת הזדהות עם ארגון טרור בעובדות חמורות יותר מעניינו של הנאשם. נאשמים 1-3 נדונו במסגרת הסדר טיעון, אותו בית המשפט מצא לכבד, בגזרו עליהם 14 חודשי מאסר בפועל. נאשם 2 נדון במסגרת הסדר טיעון, אותו בית המשפט מצא לכבד, בגזרו עליו 13 חודשי מאסר בפועל.

שותף נוסף, **איוב זלום**, הורשע בת"פ 2514-06-17 בעבירת חברות פעילה בארגון טרור ובעבירת חברות בהתאחדות בלתי מותרת, אשר כללו חברות בשתי קבוצות "הוואטסאפ" בעניינו, טיול ליפו וישיבות פעילים ובית המשפט השית עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון. יודגש, כי כמו במקרה שלפניי, הנאשם נעדר עבר פלילי.

שותף נוסף, **מוחמד עג'לוני**, הורשע בת"פ 20593-06-17 בעבירת חברות בהתאחדות בלתי מותרת, בעבירת חברות פעילה בארגון טרור וכן בעבירת הכנת עבירה בחומרים מסוכנים במסגרת הסדר טיעון, אותו מצא בית המשפט לכבד, והשית עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. החברות כללה חברות בקבוצת הוואטסאפ "אחוזה בעהד אללה", 2 טיולים ליפו, 5 ביקורי אסירים, ישיבות פעילים. יודגש, כי כמו במקרה שלפניי, הנאשם נעדר עבר פלילי.

שותפים נוספים, **איהאב הדרה, מוחמד זע'ייר וצביח אבו צביח**, הורשעו בת"פ 20603-06-17 בעבירת חברות פעילה בארגון טרור ומוחמד זע'ייר הורשע בנוסף בעבירת חברות בהתאחדות בלתי מותרת ובעבירת הכנת עבירה בחומרים מסוכנים במסגרת הסדר טיעון, אותם מצא בית המשפט לכבד בגזרו על איהאב הדרה עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, על מוחמד זע'ייר עונש של 19 חודשי מאסר בפועל ועל צביח אבו צביח עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. יודגש כי לאיהאב הדרה עבר פלילי בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לפשע ושימוש פחזני באש ולמוחמד זע'ייר עבר פלילי בעבירת שימוש פחזני באש, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, התפרעות וסיוע לקשירת קשר.

שותף נוסף נהאד זע'ייר הורשע בעבירת נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת וכן מילוי תפקיד ניהולי בארגון טרור במסגרת הסדר טיעון, אותו מצא בית המשפט לכבד, בגזרו עליו עונש של 35 חודשי מאסר בפועל. יודגש כי לנאשם זה תפקיד בכיר בארגון, והוא נעדר עבר פלילי.

53. באיזון בין מכלול השיקולים, ובהתחשב בכך שהמאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, ראיתי לגזור על הנאשם עונש כולל המצוי ברף הנמוך של המתחמים, כדלהלן:

א. 38 חודשי מאסר בפועל, שירוצו מיום מעצרו 24.5.17.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור מסוג פשע או עבירה בנשק מסוג פשע או עבירה כלפי שוטר מסוג פשע או עבירה של הצתה.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של התפרעות או עבירה של הפרעה לשוטר או עבירה של היזק בזדון או עבירה בנשק מסוג עוון.

בהתחשב בחלקו של הנאשם בביצוע העבירות ותקופת המאסר שעליו לרצות, לא מצאתי להטיל עליו עונש של קנס.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.